

JULES VERNE

ĀPLINK ŽEMEĻ PER 80 DIENŪ

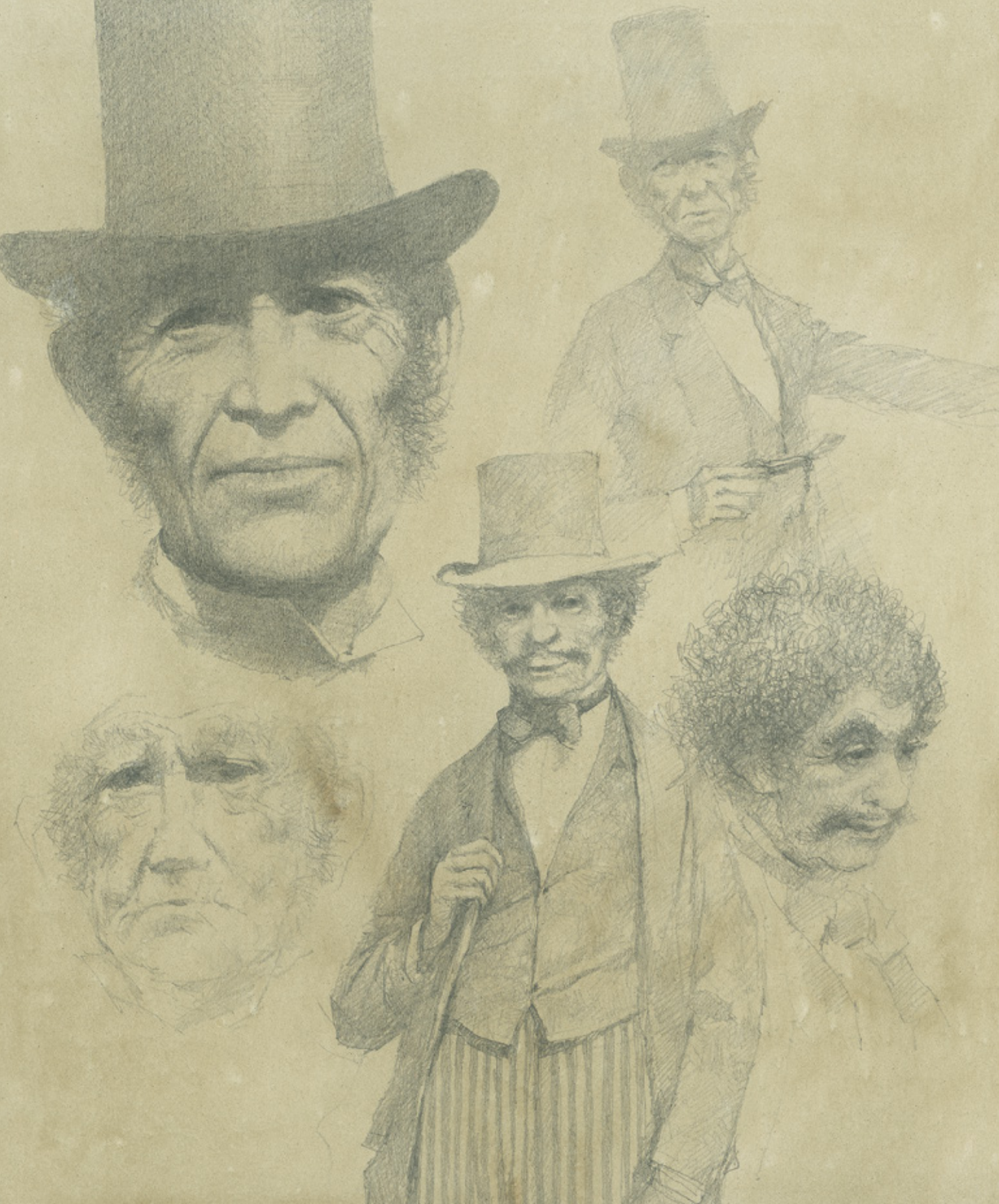

Iliustravo
ROBERT INGPEN

ĀPLINK ŽEMEĻ PER
80 DIENŪ

UDK 821.133.1-31
Ve-177

Jules Verne
*LE TOUR DU MONDE EN
QUATRE-VINGTS JOURS*
J. Hetzel, Paris, 1895

© Iliustracijos, Robert Ingpen, 2011
Sukurta ir paruošta *Palazzo Editions Ltd.*, Batas, Jungtinė Karalystė.
Vertimas į lietuvių kalbą, Juozas Balčikonis, 1977
© Vertimo į lietuvių kalbą teisės priklauso Julijonai Ruzaitėi.
© Leidykla „Niekio rimto“, 2014

ISBN 978-609-441-194-6

JULES VERNE

APLINK ŽEMĘ PER 80 DIENŲ

Iliustravo ROBERTAS INGPENAS

Vertė JUOZAS BALČIKONIS

Vilnius
2014

KAIP ATsirADO „APLINK ŽEMĘ PER 80 DIENŲ“

Vieną dieną tuomet jau žymus rašytojas Žiulis Vernas (Jules Verne) sėdėjo kavinėje ir skaitė žurnalą „Siècle“ („Amžius“). Jo dėmesį patraukė žinutė, kad žmogus galėtų apkeliauti Žemės rutulį per 80 dienų. Ši idėja, kaip ir daugelis panašių pranešimų apie XIX a. mokslo pasiekimus, ilgam įstrigo Verno smegenų vingiuose ir buvo panaudota 1872 m. rašant knygą apie anglų džen-telmeną Filiją Fogą, kuris, susilažinęs su „Reformų klubo“ nariais, leidosi į kupiną pavojų kelionę aplink pasaulį.

Tokia kelionė pasidarė įmanoma, kai 1869 m. ėmė veikti Šiaurės Amerikos žemyną skersai kertantis geležinkelis, tais pat metais atidarytas Sueco kanalas, beveik 9000 kilometrų sutrumpinęs kelią iš Londono į Indiją, o 1870 m. atskiri Indijos geležinkelio ruožai buvo sujungti į vieną juostą.

Filijas Fogas sužinojo apie šias galimybes iš to meto laikraščių, todėl buvo tikras, kad tokia kelionė yra įmanoma, ir visiškai ramiai sukirto rankomis su klubo nariais nė nemanydamas, kad rizikuoja prarasti visą savo turtą. Tuo buvo įsitikinęs ir Žiulis Vernas, nes dar iki pasirodant knygai pasaulį keturis kartus apkeliavo Žoržas Frencis Treinas (George Francis Train), o viena jo kelionė 1870 m. truko būtent 80 dienų. Kiek vėliau Treinas pareiškė: „Vernas nugvelbė mano šlovę. Aš esu Filijas Fogas.“

Ne tik Treino kelionė paskatino Verną parašyti knygą „Aplink Žemę per 80 dienų“. Nors jis rašė apie egzotiškas vietas, bet pats keliavo mažai, daugiausia nuosava jachta plaukiojo po Viduržemio jūrą. Jo vienintelė kelionė oro balionu truko vos 25 minutes. Tiesa, vienas Verno biografas mini faktą, kad būdamas 11 metų Žiulis bandė parsisamdyti į laivą ir sprukti į Indiją parvežti savo pusseserei koralų vėrinio, tačiau tėvas laiku sučiupo berniuką artimiausiame uoste ir privertė prisiekti, jog ateityje jis keliaus tik savo vaizduotėje.

Tačiau apie tuos kraštus, jų istoriją, geografiją, apie pačius įvairiausius mokslo atradimus ir išradimus Vernas žinojo labai daug. Jis atidžiai sekė mokslo ir politikos naujienas, skaitė knygas, laikraščių ir žurnalų straipsnius, kuriuos rašė keliautojai. Visus tuose tekstuose rastus faktus ir įdomius nutikimus registruodavo specialioje kartotekoje, kurios stalčiuokuose buvo šimtai kortelių su užrašais.

Ši kartoteka (ir matematinius skaičiavimus pagelbėjęs daryti brolis matematikas) padėjo Vernui rašyti mokslo fantastinius ir realistinius romanus apie keliautojus jūromis ir neištyrinėtomis

žemėmis, apie skrydžius į Mėnulį ir keliones po žemę, apie drąsius ir ryžtingus kovotojus už tautų laisvę, apie mokslui pasiaukojusius išradėjus ir paslapčių gaubiamas vietas. Rašytojas gimė 1828 m., o jo brandos laikotarpis sutapo su audringu technikos vystymusi XIX a. antroje pusėje. Mūsų akimis žiūrint, tuometiniai traukiniai ir garlaiviai judėjo dar ganėtinai lėtai, o tų laikų supratimu, jie skriejo it paukščiai. Lėktuvų, kosminių laivų dar nebuvo, bet žmonės norą atsiplėšti nuo žemės įgyvendino skraidydami oro balionais.

Verno svajonės peržengė to meto išradimų ribas, išpranašavo naujus technikos pasiekimus, kuriuos vėliau realizavo jau XX a. išradėjai ir mokslininkai. Jis rašė apie televiziją ir telefoną (beje, „kalbantieji vamzdžiai“ minimi ir šioje knygoje), apie povandeninius ir kosminius laivus, apie Žemės istoriją ir už orą sunkesnius skraidančius aparatus. Povandeninių laivų išradėjas Saimonas Leikas (Simon Lake) sakė, kad jo darbus paskatino romanas „20 000 mylių po vandeniu“. Aviacijos pionierius Albertas Santosas-Diumontas (Alberto Santos-Dumont) vadino Verną savo mylimiausiu autoriumi, kurio pasakojimai apie skraidančius aparatus paskatino jį susidomėti aviacija, o romanas „Robūras užkariautojas“ – išrasti malūnsparnį.

Kosminių raketų išradėjai Konstantinas Ciolkovskis, Robertas Godardas (Robert Goddard) ir Hermanas Obertas (Hermann Oberth) rėmėsi Verno romanu „Iš Žemės į Mėnulį“, o ašigalių tyrinėtojas Richardas E. Berdas (Richard E. Byrd) – romanu „Kapitono Hateraso kelionės ir nuotyčiai“. Knygos „Matijas Šandoras“ ir „Kelionė į Žemės centrą“ lėmė tai, kad Eduardas Alfredas Martelis (Édouard-Alfred Martel) ir Norbertas Kasterė (Norbert Casteret) tapo speleologais (urvų tyrinėtojais). Verno kūrinių žavėjosi ir norvegas Šiaurės tyrėjas Fritjofas Nansenas (Fridtjof Nansen), ir pirmasis kosmonautas Jurijus Gagarinas.

1872 m. romanas „Aplink Žemę per 80 dienų“ buvo dalimis išspausdintas žurnale, tad nemažai skaitytojų patikėjo, jog tokia kelionė iš tiesų įvyko, juolab kad paskutinė kūrinio dalis pasirodė 1872 m. gruodžio 21 d., t. y. tą dieną, kai Fogas turėjo pasirodyti „Reformų klube“ ir laimėti arba pralaimėti lažybas. Kelios geležinkelių ir laivų kompanijos įkalbėjo Verną kuo skubiau išleisti romaną atskira knyga.

1873 m. į anglų kalbą išverstas romanas sukėlė dar didesnę susidomėjimą (nepamirškime, kad Vernas buvo prancūzas, o Fogas – anglas). Ne vienas to meto keliautojas troško pakartoti Filijo Fogo kelionę. Tobulėjant susisiekimo priemonėms kelionės laikas ėmė trumpėti. Žurnalistės Nelės Blai (Nellie Bly) kelionė Fogo pėdomis 1889 m. truko 72 dienas, teatro kritiko Džeimso Viliso Seiro (James Willis Sayre) 1903 m. – 54 su puse dienos. Atsiradus lėktuvams nauji keliautojai stengdavosi nesinaudoti jais ir pakartoti Fogo kelionę vien traukiniais ir laivais, tačiau ir šie smarkiai sutrumpino kelionę.

Tačiau kad ir koku būdu keliautų, kiekvienas Fogo sekėjas susidurtų su tuo, kas kaip tik ir paskatino Žiulį Verną imtis romano – nedidelė, bet itin svarbi smulkmena, telpanti į keturias paros minutes. Perskaitykite „Aplink Žemę per 80 dienų“ ir suprasite, kad patarlė, jog mažas akmuo didelį vežimą nuverčia, yra visiškai teisinga.

Tikslumą mėgstantis rašytojo protas tuojau pat padiktavo jam ir dar vieną galimybę – keliaudamas atitinkamai į rytus arba vakarus toks keliautojas galėtų laimėti arba prarasti vieną parą.

TURINYS

	KAIP ATSIKIRADO „APLINK ŽEMĘ PER 80 DIENŲ“	4
I SKYRIUS	FILIJAS FOGAS IR PASPARTU SUSITARIA BŪTI VIENAS PONU, KITAS TARNU	8
II SKYRIUS	ŽANAS PASPARTU DŽIAUGIASI RADĘS SAVO IDEALĄ	13
III SKYRIUS	IŠEINA KALBA, KURI FILIJUI FOGUI GALĖJO DAUG ATSEITI	17
IV SKYRIUS	FILIJAS FOGAS BAISIAI NUSTEBINA SAVO TARNĄ PASPARTU	27
V SKYRIUS	NAUJA LONDONO BIRŽOS VERTENYBĖ	32
VI SKYRIUS	TEISINGA AGENTO FIKSO NEKANTRYBĖS PRIEŽASTIS	36
VII SKYRIUS	DAR VIENAS ĮRODYMAS, KAD PASAS POLICIJAI NIEKO NEREIŠKIA	42
VIII SKYRIUS	PASPARTU KALBA DAUGIAU, NEGU REIKĖTŲ	46
IX SKYRIUS	FILIJAS FOGAS LAIMINGAI PLAUKIA RAUDONĄJA JŪRA IR INDIJOS VANDENYNŲ	52
X SKYRIUS	PASPARTU DŽIAUGIASI ATSIPIRKĘS VIEN AVALYNE	57
XI SKYRIUS	FILIJAS FOGAS MOKA UŽ DRAMBLĮ NEGIRDĖTUS PINIGUS	63
XII SKYRIUS	KAIP FILIJAS FOGAS SU SAVO DRAUGAIS KELIAUJA INDIJOS MIŠKAIS IR KAS JIEMS KELIONĖJE ATSTINKA	73
XIII SKYRIUS	PASPARTU DAR KARTĄ PARODO, KAD LAIMĖ VISADOS PADEDA DRĄSUOLIAMS	80
XIV SKYRIUS	FILIJAS FOGAS VAŽIUOJA GRAŽIU GANGO UPĖS SLĖNIU NENORĖDAMAS Į JĮ NĖ PAŽVELGTI	89
XV SKYRIUS	BANKNOTŲ MAIŠELIS SUMAŽĖJA DAR KELIAIS TŪKSTANČIAIS SVARŲ	96
XVI SKYRIUS	FIKSAS APSIMETA VISAI NESUPRANTĄS, KĄ JAM KALBA	104
XVII SKYRIUS	KELIONĖ IŠ SINGAPŪRO Į HONKONGĄ	109
XVIII SKYRIUS	FILIJUI FOGUI PRADEDA NEBESISEKTI	115
XIX SKYRIUS	PASPARTU PER DAUG KARŠTAI RŪPINASI SAVO PONU	120

TURINYS

XX SKYRIUS	FIKSAS SUSIDURIA SU PAČIU FILIJU FOGU	129
XXI SKYRIUS	DIDELIS PAVOJUS „TANKADERĖS“ SAVININKUI NETEKTI DVIEJŲ ŠIMTŲ SVARŲ ATLYGIO	136
XXII SKYRIUS	PASPARTU PAMATO, KAD BE PINIGŲ VISUR PRASTAI	143
XXIII SKYRIUS	PASPARTU IŠAUGA BAISIAI ILGA NOSIS	150
XXIV SKYRIUS	FILIJAS FOGAS PLAUKIA RAMIUOJU VANDENYNU	158
XXV SKYRIUS	APRAŠYMAS SAN FRANSISKO MIESTO IR JO VIENO MITINGO	165
XXVI SKYRIUS	FILIJAS FOGAS VAŽIUOJA RAMIOJO VANDENYN GELEŽINKELIO GREITUOJU TRAUKINIU	172
XXVII SKYRIUS	PASPARTU, VAŽIUODAMAS GREITUOJU TRAUKINIU, KLAUSOSI MORMONŲ ISTORIJOS	178
XXVIII SKYRIUS	PASPARTU DUODA IŠMINTINGĄ PATARIMĄ, TIK NIEKAS JO NEKLAUSO	184
XXIX SKYRIUS	APIE VISOKIUS ATSTITIKIMUS, KURIŲ GALI MATYTI TIKTAI VAŽIUODAMAS JUNGTINIŲ VALSTIJŲ GELEŽINKELIAIS	192
XXX SKYRIUS	FILIJAS FOGAS NESVYRUODAMAS ATLIEKA SAVO PRIEDERMĘ	200
XXXI SKYRIUS	POLICIJOS AGENTAS LABAI RIMTAI RŪPINASI FOGO REIKALAIS	207
XXXII SKYRIUS	FILIJAS FOGAS KOVOJA SU SAVO KLIŪTIMIS	214
XXXIII SKYRIUS	FILIJAS FOGAS MOKA IŠSIPAINIOTI IŠ DIDŽIAUSIOS BĖDOS	218
XXXIV SKYRIUS	PASPARTU PASITAIKO PROGA SĄMOJINGAI ATSIKIRSTI	228
XXXV SKYRIUS	PASPARTU NELAUKIA SAVO PONO KARTOJANT PALIEPIMĄ ANTRĄ KARTĄ	233
XXXVI SKYRIUS	FILIJOS FOGO AKCIJOS VĖL PAKYLA	238
XXXVII SKYRIUS	IŠĖJO, KAD FILIJAS FOGAS, APVAŽIAVĖS APLINK ŽEMĘ, BE LAIMĖS, DAUGIAU NIEKO NEPELNĖ	243
	ILIustruotojo komentaras	247

I SKYRIUS

FILIJAS FOGAS IR PASPARTU SUSITARIA BŪTI VIENAS PONU, KITAS TARNU

1 872 metais Londone, Sevilio gatvės name Nr. 7, netoli Berlingtono Sodų, – namuose, kuriuose 1816 metais mirė Šeridasas¹, – gyveno Filijas Fogas, nuostabiausias „Reformų klubo“ narys. Visi jį laikė nesuprantamu ir keistu žmogum, nors jis, rodos, taip elgėsi, kad kuo mažiau būtų kitų matomas.

Apie Filiją Foga, paveldėjusį didžiojo Anglijos oratoriaus būstą, tiek tebuvo žinoma, kad jis žmogus labai malonus ir didelis anglų aukštosios visuomenės džentelmenas.

Žmonės sakė, kad jis panašus į Baironą, – žinoma, tik iš veido, nes Fogas turėjo sveikiausias kojas, – į Baironą su ūsais ir žandenomis, į Baironą drąsuolį, kuris nesendamas būtų galėjęs tūkstantį metų išgyventi žemėje.

¹ Šeridasas – anglų rašytojas ir politikas (*vert. past.*).

Filijas Fogas buvo tikras anglas, bet gimimo, galimas daiktas, ne iš Londono. Jo niekuomet niekas nebuvo sutikęs nei biržoje, nei bankuose, nei jokiame kontorose. Jo laivų taip pat niekas nematė Londono dokuose. Tas džentelmenas nebuvo nei valdininkas, nei advokatas, nei pramonininkas, nei pirklys, nei dvarininkas. Jis nepriklausė jokiai mokslo arba dailės draugijai, kurių Londone yra neapsakoma daugybė.

Fogas tebuvo „Reformų klubo“ narys – ir viskas.

Tam, kuris stebėtusi, kaip tas niekieno nežinomas žmogus tapo tokios garsios draugijos nariu, galima atsakyti, kad jį rekomendavo žinomi bankininkai broliai Beringai, kurių banke jis laikė pinigus.

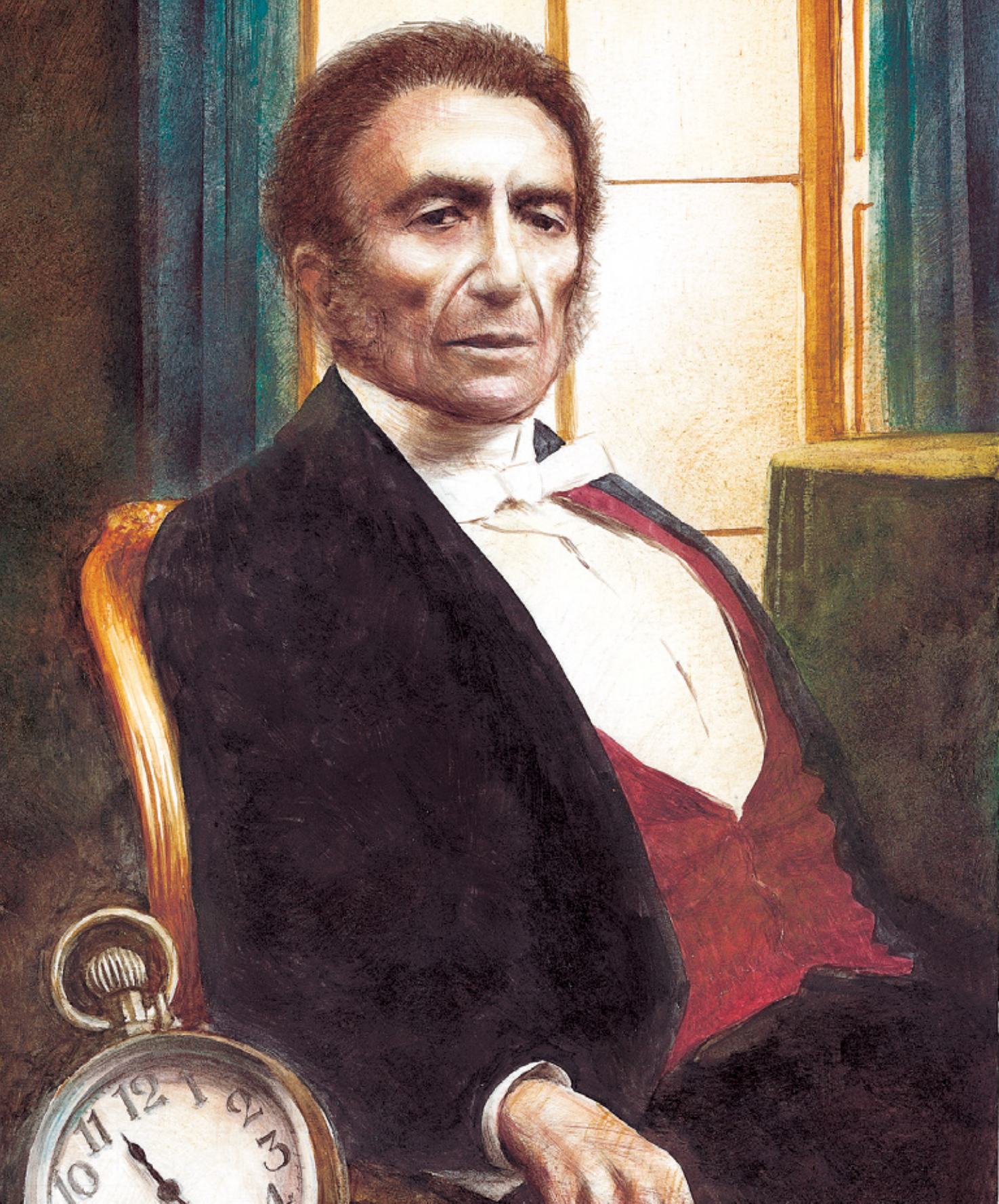
Ar Fogas buvo turtingas? Be abejo. Bet kaip jis susikrovė turtus, nežinojo nė artimiausi jo žmonės, ir Filijas Fogas vienintelis galėjo tai paaiškinti. Jis neišlaidavo be reikalo, tačiau ir šykštus nebuvo. Renkant pinigus kuriam naudingam ir prakilniam tikslui, jis visuomet duodavo, bet savo vardo skelbti nenorėjo.

Sunku būtų rasti žmogų tylėsnį už jį: jis beveik visai nekalbėjo ir dėl savo tylėjimo atrodė dar paslaptingesnis. Bet jis nesislėpė, ir visi matė, kaip jis gyvena; tik jo gyvenimas buvo sutvarkytas taip taisyklingai ir vienodai, jog kas dieną atsikartodavo vis tas pat, todėl dažnas spėjo, kad Fogas nesąs tas, kas rodėsi.

Ar jis buvo keliavęs? Galimas daiktas, nes niekas taip puikiai nemokėjo geografinės kaip jis. Nebuvo pasaulyje tokios vietelės, kurios jis nežinotų. Kartais, klube kilus ginčams dėl žuvusių arba paklydusių keleivių, jis trumpai ir aiškiai pasakodavo, ką mano apie juos, ir jo nuomonė, tartum kieno įkvėpta, visuomet būdavo teisingiausia. Tai buvo žmogus, kuris bent dvasia turėjo būti išvažinėjęs visą Žemę.

Tikrai buvo žinoma, kad Filijas Fogas neišvažiuodamas daug metų gyvena Londone. Žmonės, kurie geriau jį pažinojo, tvirtino, kad jį tebuvo galima sutikti tiesiausiai kely nuo namų į klubą. Nieko jis daugiau neveikė, tik skaitė laikraščius ir lošė vistą. Tas lošimas nereikalauja daug kalbėjimo, todėl labai tiko jo tyliam būdui. Dažnai jis laimėdavo, bet tuos pinigus visuomet aukodavo labdarai. Čia reikia pažymėti, kad Fogas lošdavo ne dėl uždarbio, bet iš malonumo. Lošimas jam buvo kova, imtynės, bet jis nesikarščiuodavo ir nenuvargdavo.

Filijas Fogas neturėjo nei žmonos, nei vaikų, nei giminių, nei draugų. Jis gyveno vienas savo namuose, Sevilos gatvėje, ir niekas jo nelankė. Telaikė vieną tarną.

Pusryčiauo ir pietavo klube paskirtomis valandomis toje pačioje salėje, prie to paties stalo, niekada nieko nekviesdamas prisidėti. Grįždavo namo vidurnaktį; jis niekada nesinaudodavo patogiais kambariais, duodamais klubo savo nariams. Namie tebūdavo dešimtį valandų, bet ką veikdavo tuo laiku, nėra žinoma: gal miegodavo, gal skaitydavo, o gal rengdavosi. Jei vaikščiodavo po kambarius, tai visada iš lengvo, vienodais, lygiais žingsniais. Valgant jam patarnaudavo vis tie patys klubo tarnai, apsitaisę juodai, su švariomis baltomis prikyštėmis; jie mokėdavo dailiai atnešti ir paduoti gardžių valgių ir brangių vynų.

Nors Fogo namai buvo ne gražiausi, bet labai patogūs. Ponui su tokiais papročiais, rodos, nesunku būtų tarnauti, bet Fogas reikalavo iš savo tarno, kad jis viską dirbtų kaip reikiant, laiku ir tiksliai.

Spalio 2, tą pačią dieną, kurią prasideda mūsų istorija, jis atleido savo tarną Džeimsą Forsterį už tai, kad tas atnešė vandens barzdai skustis ne 86 Farenheito laipsnių², kaip reikėjo, bet 84. Ir dabar jis laukė ateinant kito tarno tarp vienuoliktos ir pusės dvyliktos.

Filijas Fogas sėdėjo krėslė tiesiai, suglaudęs kojas kaip kareivis, rankas padėjęs ant kelių, atmetęs galvą ir sekė akimis laikrodį, kuris rodė valandas, minutes, sekundes, dienas, mėnesius ir metus. Mušant pusę dvyliktos, Fogas turėjo kaip kasdien išeiti iš namų į klubą.

Tuo metu kažkas pabeldė į duris kambario, kur sėdėjo Filijas Fogas.

Duryse pasirodė atleistas Džeimsas Forsteris.

– Naujasis tarnas! – tarė jis.

Į kambarį įėjo ir Fogą pasveikino trijų dešimčių metų vyrukas.

– Jūs esate prancūzas ir vardu Džonas? – paklausė jo Filijas Fogas.

– Aš ne Džonas, bet Žanas, – atsakė vyrukas, – Žanas Paspardu³. Mano pavardė rodo mano būdą ir mokėjimą išsipainioti iš kiekvienos bėdos. Laikau save teisingu žmogum, bet, tiesą pasakius, esu išmėginęs daug amatų. Esu buvęs gatvės dainininku, tarnavau cirke ir esu vaikščiojęs virvėmis, šokęs ne prasčiau už geriausius ekvilibristus, paskui buvau gimnastikos mokytoju ir galų gale gaisrininkų vyresniuoju Paryžiuje. O, didelių gaisrų man teko gesinti! Bet bus jau penkeri metai,

² 30° Celsijaus.

³ *Passe-partout* – tas, kuris gali visur įlįsti, nueiti (*pranc.*).

kai išvažiavau iš Prancūzijos ir, norėdamas paragauti šeimos gyvenimo, tarnauju Anglijoje. Dabar aš be vietos ir, išgirdęs, kad ponas Filijas Fogas yra labai tikslus ir didžiausias namisėda visoje Anglijoje, nusprendžiau prisistatyti jums, tikėdamasis čia rasti ramybę ir net pamiršti savo vardą – Paspartu...

– Sutinku jus priimti, – atsakė džentelmenas, – jus rekomendavo man žinomi žmonės, ir aš esu patenkintas jūsų elgesiu. Ar žinote mano sąlygas?

– Žinau.

– Gerai. Kelintą valandą rodo jūsų laikrodis?

– Dabar po vienuoliktos dvidešimt dvi minutės, – atsakė Paspartu imdamas iš kišenės didelį sidabrinį laikrodį.

– Jūsų laikrodis vėluoja, – tarė Fogas.

– Ar tai galimas daiktas?

– Jūsų laikrodis vėluoja keturias minutes. Tai niekis. Tik reikia žinoti, kiek vėluoja. Vadinasi, nuo šio laiko, nuo šio trečiadienio, 1872 metų spalio 2 dienos dvidešimt devintos dvyliktos valandos minutės, esate mano tarnas.

Tai pasakęs Filijas Fogas atsikėlė, kaire ranka paėmė skrybėlę, automatiškai užsidėjo ją ant galvos ir nesakydamas nė žodžio išėjo.

Paspartu girdėjo darantis kiemo vartus pirmą kartą: tai išėjo jo naujasis ponas; paskui antrą kartą: tai išėjo atleistasis tarnas, kurio vietą jis dabar užėmė.

Visuose namuose Paspartu liko vienas.

II SKYRIUS

ŽANAS PASPARTU DŽIAUGIASI RADEŠ SAVO IDEALĄ

— **T**okių žmogelių, – tarė Paspартu, – man teko matyti tik pas ponią Tiuso! Čia reikia pasakyti, kad ponios Tiuso „žmogeliai“ yra iš vaško padarytos figūros, kurių Londone labai eina žiūrėti ir kurios taip puikiai padirbtos, jog, rodos, tik kalbėti nemoka.

Paspартu matė savo poną tik kelias minutes, bet gerai į jį išžiūrėjo. Fogas galėjo būti keturiasdešimties metų: gražaus ir malonaus veido, truputį pablyškęs, plaukai juosvi, kaktą be raukšlių, lygi kaip dramblio kaulas, dantys balti. Jis buvo aukšto ūgio, ne per stambus, atrodė sveikas ir stiprus. Be reikalo ne tik nežengė nė žingsnelio, bet ir nesizvalgė. Jo niekas nematė nei įsikasčiavusio, nei susigraudinusio. Tai buvo žmogus, kuris neskubėdavo, bet visada laiku suspėdavo.

Verne, Jules

Ve-177 Aplink Žemę per 80 dienų: [romanas] / Verne, Jules; vertė Juozas Balčikonis; iliustravo Robert Ingpen. – Vilnius: Nieko rimto, 2014. – 248 p.: iliustr.

XIX a. prancūzų rašytojo Žiulio Verno (Jules Verne) kūriniai laikomi pavyzdiniais nuotykių romanais. Vienas garsiausių – „Aplink Žemę per 80 dienų“, pirmą kartą išleistas 1873 m. Klasikinė istorija suteikia žinių apie geografiją, istoriją, tautų papročius, laiko juostas ir neįtikėtiną Britų imperijos laikų techninę pažangą. Bet pirmiausia tai puikaus stiliaus, įtampos ir humoro kupinas pasakojimas apie labai neįprastą džentelmeną.

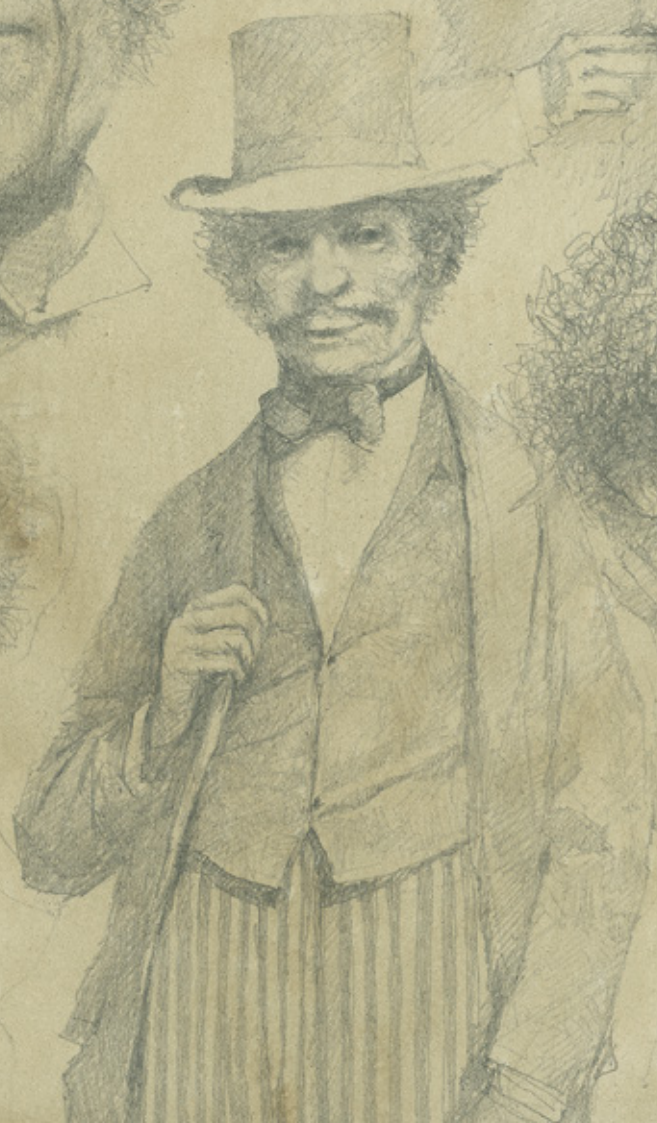
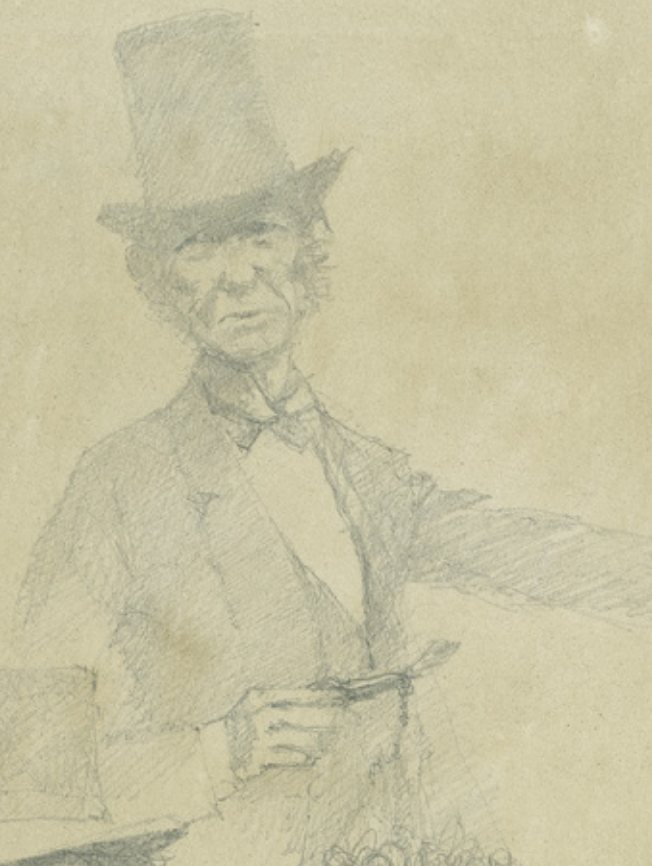
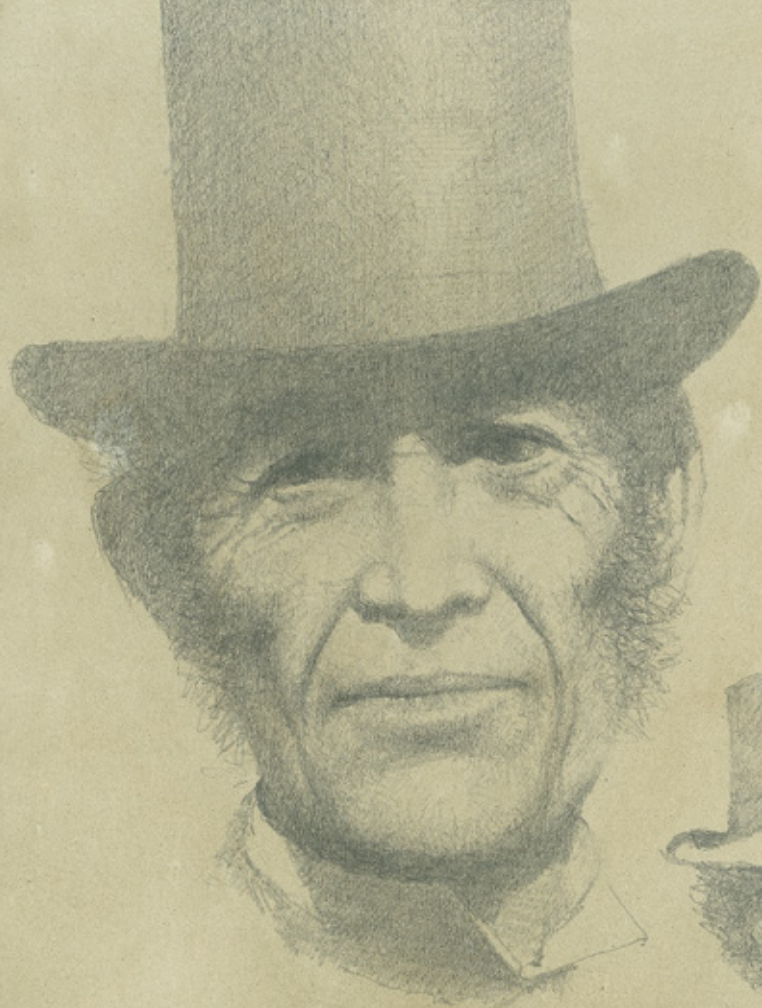
KITOS H. CH. ANDERSENO SERIJOS KNYGOS:

„Nuostabūs Ozo šalies burtininkas“
„Nykštukas galvoje“
„Vėjas gluosniuose“
„Kaip atsirado drugeliai“
„Mama, tėtė, aš ir ji“
„Kiti nutikimai orbitoje“
„Otutė“
„...ir baltieji šešėliai miškuose“
„Nepaprasta Agnės Sesilijos istorija“
„Emilis ir trys dvynukai“
„Mažoji siuvėja“
„Septintoji princesė“
„Gyvūnai be zoologijos sodo“
„Georgas ir Glorija. Pasakojimas apie meilę“
„Mano tėtis – skrajūnas“

Redaktorė **Giedrė Kmitienė**
Korektorė **Irena Plaušinaitytė**
Maketavo „**Nieko rimto**“ dizaino grupė

Tiražas 2000 egz.
Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

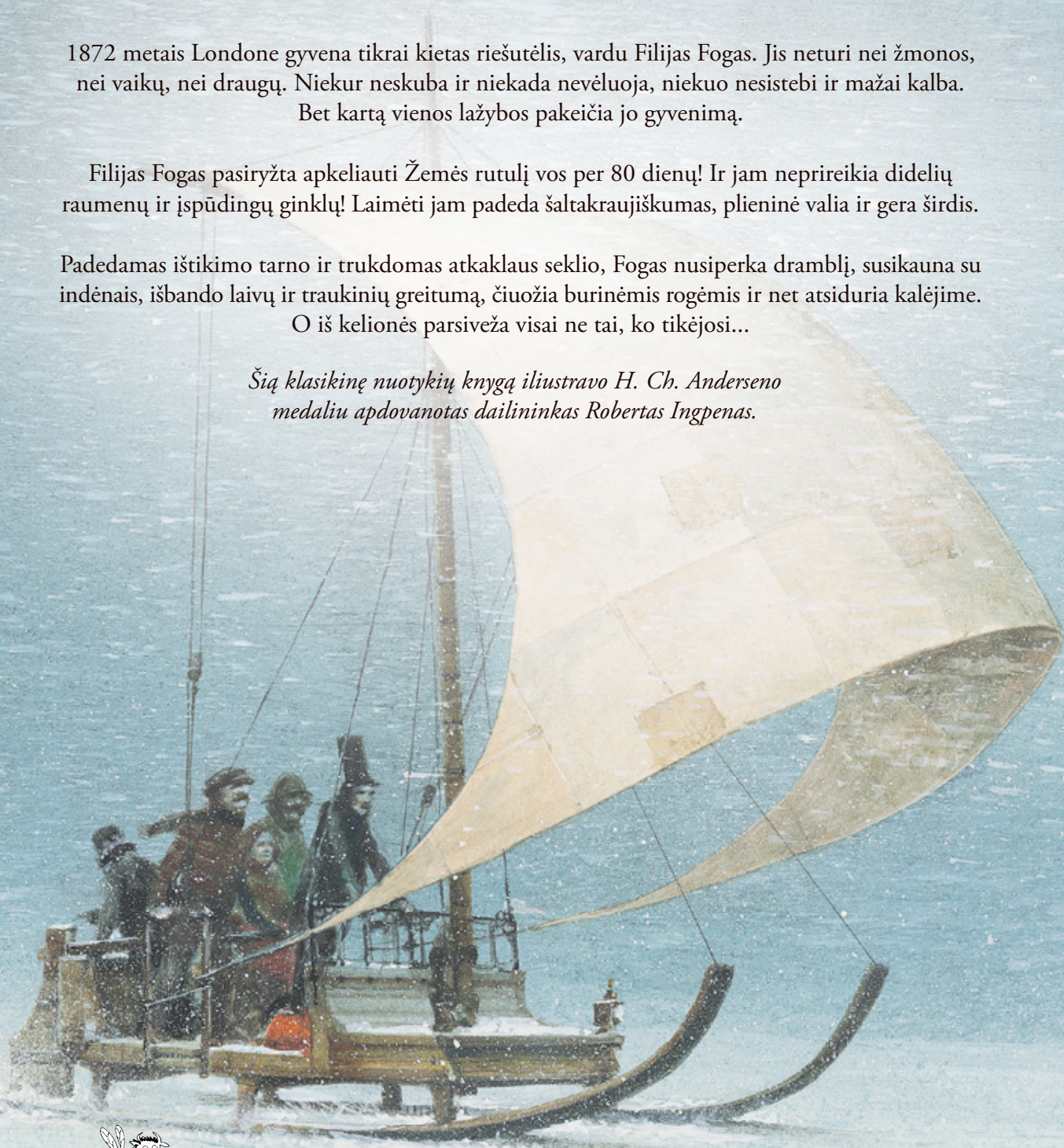

1872 metais Londone gyvena tikrai kietas riešutėlis, vardu Filijas Fogas. Jis neturi nei žmonos, nei vaikų, nei draugų. Niekur neskuba ir niekada nevėluoja, niekuo nesistebi ir mažai kalba. Bet kartą vienos lažybos pakeičia jo gyvenimą.

Filijas Fogas pasiryžta apkeliauti Žemės rutulį vos per 80 dienų! Ir jam neprireikia didelių raumenų ir išpūdingų ginklų! Laimėti jam padeda šaltakraujiškumas, plieninė valia ir gera širdis.

Padedamas ištikimo tarno ir trukdomas atkaklaus seklio, Fogas nusiperka dramblių, susikauna su indėnais, išbando laivų ir traukinių greitumą, čiuožia burinėmis rogėmis ir net atsiduria kalėjime. O iš kelionės parsiveža visai ne tai, ko tikėjosi...

Šią klasikinę nuotykių knygą iliustravo H. Ch. Anderseno medaliu apdovanotas dailininkas Robertas Ingpenas.

www.niekorimto.lt

Akcijos ir ypatingi pasiūlymai

Tik internetu

ISBN 978-609-441-194-6

9 786094 411946